

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg blev meget smigret over, at det ærede Medlem (Holger Larsen), der nu forlod Talerstolen, saa indgaaende beskæftigede sig med, hvad han kunde tænke sig; jeg kunde tænke mig at gaa med til. Jeg skal ikke forsøge paa at gøre Gengæld; efter de Prøver paa Tankevirkksomhed, det ærede Medlem afgav, maa jeg paa Forhaand anse denne Opgave for at overstige mine Kræfter. Med Hensyn til det Forhold, det ærede Medlem omtalte, skal jeg kun sige, at hvis det er hans Ønske at gøre sig til Talsmand for, at Tjenestemændene i Henseende til Dyrtidstillæg skal ligestilles med Arbejderne her i Landet, bliver han en dyr Mand for Staten. Jeg skal nøjes med at henvise til, hvad Ordføreren for det Parti, det ærede Medlem tilhører (Valdemar Olsen), sagde, da vi forhandlede Spørgsmaalet om Dyrtidstillæg sidste Gang. Da sagde han: Sagen er den, at det Dyrtidstillæg, Tjenestemændene har faaet, svarer langt fra til Opgangen i Priserne. Naar dertil kommer, at Lønstigningen for Tjenestemændene er gennemført paa den Maade, at de lavere Klasser har faaet forholdsmæssigt langt mere end de højere Klasser — og dette lader sig ikke med Held benægte — saa vil man forstaa, at det er i Virkeligheden en fuldkommen sund og retfærdig Betragtning, jeg har gjort mig til Talsmand for i min Tale i sin Tid. Og da det ærede Medlem jo tilhører et Parti, der er saa interesseret i Retfærdighed, skal jeg slutte med at opfordre det ærede Medlem til ikke at bringe sig selv i en saadan Stilling, at man faar Mistanke om, at det ærede Medlems Trang til Retfærdighed staar i ligefremt Forhold til det Antal Stemmer, hvem denne Retfærdighed gælder.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Johan Laursen: Jeg blev ikke ganske klog paa, om det ærede Medlem Hr. Holger Larsen var enig med mig eller uenig med mig i, at det var en Værdi, som gik tabt, hvis det gik saaledes, at Borgerne mente, at det var lige saa godt at hente Understøttelse i offentlige Kasser som at leve af eget Arbejde og egen Fortjeneste. Men jeg tænker mig dog, at han var ret enig med mig. Jeg tog imidlertid Ordet, fordi han talte om, at han kendte en Mand, der

havde haft en Chance og havde benyttet den, og da jeg tilfældigvis ogsaa kender en saadan Mand, som har haft en saadan Chance, og som har benyttet den, vilde jeg retlede det ærede Medlem en lille Smule, for jeg tror, jeg kender denne Mand nok saa godt, som det ærede Medlem kender ham. Det har sin Rigtighed, at denne Mand — vi behøver ikke at nævne hans Navn — havde en Ejendom og solgte denne og havde en Krigsfortjeneste paa den. Det er alt sammen i sin gode Orden, og der skal ikke aftvinges nogen Indrømmelse eller nogen Benægtelse eller noget som helst af den Slags, for det er sikkert nok, og det er ogsaa rigtigt, og det ærede Medlem vil kunne faa god Oplysning hos nogle af sine Partifæller om den Sag. Det er ogsaa rigtigt, at denne samme Mand søgte det offentlige om en billigere Grund til at opføre en ny Bygning paa. Det, som det ærede Medlem ikke skulde glemme at sige, og det, jeg derfor vil tillade mig at oplyse, er, at denne Bygning var en Skolebygning, og at denne Bygning vil komme til at koste Manden 50 000 Kr., som han kommer til at afskrive paa den Bygning, saa snart den er færdig. Det vil med andre Ord sige, at hele den Krigsfortjeneste, som denne Mand havde opnaaet — for det var ikke 100 000 Kr., som denne af os begge kendte Mand havde opnaaet — gaar til denne Bygning og til at afløse Arbejdsløsheden med Arbejde i den paagældende By. Jeg tror egentlig, at det ærede Medlem, hvis han vil henvende sig til sine Partifæller, som ogsaa kender denne Mand, vil faa det bekræftet, jeg her siger, at denne Mand har ved det ny Foretagende ingenslunde tænkt paa at ville yderligere berige sig paa det offentliges Bekostning, men har tænkt paa at ville bruge en god Del af sin Krigsfortjeneste — og vil være glad ved, om det kan slaa til — til at fremme et samfundsnyttigt Arbejde, som det at opføre en ny Skolebygning til Erstatning for en gammel er. Jeg tror altsaa, at den Mand, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen omtalte, meget vel kan være denne Stilling bekendt, og jeg imødeser med Ro den Dom, som skal fældes over ham i saa Henseende.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at jeg i min Tale kun drog Konklusionen af hans Ord: at det er gavnligt og lykkeligt for et Samfund, at Arbejderne er højt lønnede, men